

водитъ оголили засипания съ пѣсъкъ трупъ на единъ мамутъ. Миризмата на месо привлѣкла полярнитѣ лисици. По следитѣ на тѣзи лисици се явили ловцитѣ тунгуси и намѣрили изкопаемия гигантъ. Тунгуситѣ съобщили за това на властитѣ въ най-близкия градъ Верхоянскъ. Академията на наукитѣ въ Петроградъ изпраща и този пжтъ добре организирана експедиция. Ето какъ се описва това знаменито за онова време събитие, въ което сж взели участие и професори:

„Въ срѣдата на февруарий 1908 год., обвити отъ главата до краката въ кожи, ние седнахме въ две тройки и потеглихме на 5,330 километра дълъгъ пжтъ, къмъ мѣстото на намѣрения мамутъ. Следъ 4 дни бѣхме на брѣга на р. Лена при Шигаловъ. Отъ месецъ октомврий до месецъ май р. Лена е скована отъ ледъ, дебелъ около 80 см., и по нейната гладка ледена покривка ние се движехме лудо, почти безъ спиране, като взмахаме по 180 километра въ денонощие, повече отъ две седмици. На 7 мартъ ние бѣхме въ Якутскъ, като преминахме съ шейна първитѣ 3,200 километра отъ своя пжтъ. Въ Якутскъ си набавихме елени за по-нататъшния пжтъ. За всѣкиго трѣбваше отдѣлна шейна, защото два впрегнати елена не могатъ да возятъ повече отъ единъ човѣкъ. Следъ двеседмиченъ бѣгъ, ние стигнахме селцето Казаच्याво, по долното течение на р. Яна. Тамъ наехме работници, приготвихме храна и закупихме дърва, защото въ безлесната тундра често нѣма отъ какво да се накладе огънь, и тръгнахме на още 470 километра пжтъ. По-голѣмата частъ отъ този пжтъ ние изминахме съ впрегнати кучета, които сж по-издържливи отъ еленитѣ.

„На третия день по пладне стигнахме мѣстото, кждето бѣше гигантътъ-мамутъ, срѣдното течение на рѣчичката Сангаюрахъ, която се влива въ омуланското устие, югозападно отъ Ново-Сибирскитѣ острови.

„Първото нѣщо, което ни показа присѣтствието на